

ИЗХ. № 05-02-80/01.10.18 г.

ДО

Г-Н БИСЕР ПЕТКОВ

МИНИСТЪР НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА
ПОЛИТИКА

ОТНОСНО: Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за уреждане на колективните трудови спорове

УВАЖАЕМИ Г-Н ПЕТКОВ,

Във връзка с представения проект на ЗИД на ЗУКТС, заявяваме подкрепа от страна на БСК, като представяме на вниманието Ви следните бележки, допълнения и коментари, които намираме за важни:

На първо място, в представения проект на ЗИД на ЗУКТС е необходимо да бъдат изрично изброени всички дейности на Националния институт за помирение и арбитраж, доколкото няма друга институция в Република България, която да дублира изпълняваните функции. Своето място в законодателната уредба следва да намерят арбитражът, помирението, изграждането и поддържането на информационна система за колективните трудови договори и колективните трудови спорове. Необходимо е да се уреди по безспорен начин и редът и условията за финансиране на отделните процедури.

В § 1 - чл.1, т.2 думата „оправомощаването“ следва да се замени с „упълномощаването“, доколкото терминът „оправомощаване“/„делегиране“ е институт на административното право и съществува принципно различие с „упълномощаването“, като институт на гражданското право, което предполага различни последици. В теорията и тълкувателната практика на ВАС се застъпва виждането, че при оправомощаване, правните последици от извършените действия, настъпват за органа, на когото са делегирани съответните правомощия, а при упълномощаването, правните последици възникват за упълномощителя.

В § 3 - член 3, ал.3 предлагаме следната нова редакция на изречение първо:
„Ако в срока по ал.2 страните постигнат съгласие, се подписва споразумение за уреждане на колективния трудов спор.“

По отношение представения §4 от ЗИД ЗУКТС във връзка с предложението за изменение на чл.4, намираме за необходимо в проекта на ЗИД на ЗУКТС да фигурира предложението, прието от социалните партньори в рамките на изпълнявания Българо-швейцарския проект, а именно:

„Чл.4: ал.(1) Когато не се постигне споразумение по чл.3 или е налице отказ от преговори, всяка от страните по спора може да потърси съдействие за уреждането му:

- 1. от синдикални и работодателски организации или**

2. чрез процедура по помирение от Националния институт за помирение и арбитраж.

ал.(2) Преговорите по ал.1, т.1 могат да продължат до 14 дни, а по споразумение между страните – и по-продължително време.

ал.(3) В случай, че не се постигне споразумение в сроковете по предходната алинея, всяка една от страните може да потърси съдействие за уреждането му чрез помирение или арбитраж от Националния институт за помирение и арбитраж.“

По отношение представения §5 на ЗИД на ЗУКТС, с който се предлага промяна на чл.4а, ал.2, т.т.1 и 2 намираме, че изброените текстове би следвало да претърпят промяна, като е необходимо да бъде включен арбитражът, който е основна дейност на Института и не случайно фигурира, и в неговото наименование.

Предлагаме и нова редакция на чл.4а, ал.7, т.4:

„ приема правила за осъществяване на помирението и арбитража;“

Също така, намираме за напълно неприемливо да се говори за „самосезиране“ на НИПА. Последното би нарушило принципа на доброволност при уреждане на колективните трудови спорове и не е в интерес на социалните партньори.

С УВАЖЕНИЕ,

РАДОСВЕТ РАДЕВ

Изпълнителен председател